

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/50/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618010095
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7618010095.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Evžena Kelija, na verejnom zasadnutí konanom dňa XX.A. XXXX, v trestnej veci obžalovanej ml. V. Š. Q. P. C. Ö. J. T. U. Z. N. B., pre O. výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Spišská nová Ves zo dňa 25.4.2018 sp.zn. 2T/16/2018

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por., rozhodujúc vo veci sám, podľa § 99 písm. b) Tr. zák. u p ú š ť a od potrestania obžalovanej ml. V. Z., nar. XX. 6. XXXX v J. nad I., t.č. Reedukačné centrum Čerenčany, S. Kollára č. 51, okres Rimavská Sobota.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bola obžalovaná ml. V. Z. uznaná vinnou prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1, písm. a) ods. 2 písm. c) Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 25. augusta 2017 v čase okolo 19.30 hod. v Krompachoch pri budove úradu práce sociálnych vecí a rodiny pri schodisku vedúcemu z ulice Kúpeľnej na ul. Lesnícku aj v prítomnosti mal. M. C., nar. XXXX, G. J., nar. XXXX, mal. L. K., nar. XXXX, mal. C. P., nar. XXXX, mal. N. C., nar. XXXX spoločne s ml. Z. O. fyzicky napadli poškodenú mal. M.O., nar. XX.X.XXXX a to takým spôsobom, že obv. ml. V. Z. po tom, čo vulgárne nadávala poškodenej, ktorá v tom čase sedela na betónovej plošine, pristúpila ku nej a dlaňou ruky ju udrela po tvári, pričom poškodená sa bránila tak, že ju nohami odkopla, načo obv. V. Z. na ňu kričala a vulgárne jej nadávala, dlaňou ruky ju udrela po tvári, pričom obvinená ml. Z. O. pristúpila k poškodenej a spoločne s obv. ml. V. Z. ju jednou rukou držali za vlasy a druhou rukou ju opakovane udierali do oblasti tváre a obv. ml. V. Z. kolenom nohy kopla poškodenú do oblasti tváre, následne obv. V. Z. držiak rukami za vlasy poškodenú, pričom nad ňou stála, začala vykonávať kopulačné pohyby pred tvárou poškodenej, päšťou ruky ju udrela do oblasti chrbta, sústavne držiak za vlasy ju stiahla z betónovej plošiny na zem, kde ju päšťou ruky udrela do oblasti hlavy, nohou kopla do oblasti tela a následne ju nohou kopla do tváre, čím jej spôsobili pomliaždenie tváre - nosa a hornej pery, pomliaždenie hlavy - vlasatej časti ľahkého stupňa, pomliaždenie ľavej časti chrbta ľahkého stupňa, pomliaždenie dolnej časti pravého stehna ľahkého stupňa s dobou liečenia 5 až 6 dní,

Bol jej za to podľa § 364 ods. 2 Tr. zák.s použitím § 117 ods. 1 Tr. zákona, § 36 písm.l) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. jej výkon trestu súd podmienične odložil a podľa § 119 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil povinnosť obžalovanej spoločne a nerozdielne s ml. Z. nahradiť spôsobenú škodu poškodenému M. U., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom C., O. č. XXXX/X vo výške 182,40 eur z titulu bolestného u ml. dcéry M. U. a poškodenej Dôvere, zdravotnej poisťovni, a.s., Cintorínska č. 5, Nitra, IČO: 35 942 436 škodu vo výške 101,14 eur z titulu vynaložených liečebných nákladov.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal poškodeného M. U., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom C., O. č. XXXX/X, Z. so zvýškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku zahlásila odvolanie obžalovaná ml. V. Z., a to ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré aj písomne odôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania obhajca obžalovanej ml. V. uviedol:

Podľa § 97 ods. 1 Trestného zákona: „Účelom trestu u mladistvého je predovšetkým vychovať ho na riadneho občana, pričom trest má zároveň pôsobiť na predchádzanie protiprávných činov a primerane chrániť aj spoločnosť; uložený trest má súčasne viesť k obnoveniu narušených sociálnych vzťahov a k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia.“

Podľa § 98 písm. a) Trestného zákona: „Súd môže upustiť od potrestania mladistvého, ktorý spáchal prečin, jeho spáchanie ľutuje a prejavuje účinnú snahu po náprave, ak vzhľadom na povahu spáchaného činu a na doterajší život mladistvého možno dôvodne očakávať, že už prejednanie veci pred súdom postačí na jeho nápravu.“

Podľa § 101 ods. 1 Trestného zákona: „Za podmienok uvedených v § 98 môže súd podmienične upustiť od potrestania mladistvého, ak považuje za potrebné počas určenej doby sledovať správanie mladistvého.“

Podľa § 99 písm. b) Trestného zákona: „Súd môže upustiť od potrestania mladistvého za prečin aj vtedy, ak sa voči mladistvému vykonáva ochranné opatrenie alebo výchovné opatrenie a na dosiahnutie účelu zákona nie je potrebné uloženie trestu.“

Pobyt obžalovanej, ktorá je stále len 14 ročným dieťaťom, v cele policajného zaistenia ako aj vyše trojtýždňový pobyt obžalovanej vo väzbe v súvislosti so skutkom, ktorý bol v konečnom dôsledku kvalifikovaný ako prečin, je pre obžalovanú už viac ako primeraným trestom a ponaučením, pričom si dovoľí tvrdiť, že nebyť nežiaducej medializácie predmetného skutku, návrh na vzatie obžalovanej do väzby by nebol podaný.

Obžalovaná pritom od začiatku trestného stíhania s orgánmi činnými v trestnom konaní spolupracovala, ku skutku, ktorý sa jej kladie za vinu, sa priznala a oľutovala ho, pričom po zrušení rozhodnutia o jej vzatí do väzby a prepustení na slobodu okamžite dobrovoľne nastúpila do Reedukačného centra v Čerenčanoch, kde sa v súčasnosti sa voči nej vykonáva aj ochranné opatrenie.

Nesúhlasí s názorom prvostupňového súdu, ktorým odôvodnil uloženie trestu odňatia slobody aj tvrdením, že v prípade obžalovanej ide o osobu, pri ktorej zlyhávali aj opatrenia sociálnej kurately.

V tejto súvislosti dáva odvolaciemu súdu do pozornosti skutočnosť, že príslušný ÚPSVaR ako orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, napriek dlhotrvajúcim vedomostiam o negatívnom vývoji obžalovanej, nepodnikol žiadne zásahy v rámci svojich kompetencií, resp. v zmysle zákona o rodine aby zvrátil nepriaznivý vývoj obžalovanej, a to ani napriek odporúčaniam školy a záujmu matky obvinenej o umiestnenie svojej dcéry v diagnostickom, resp. reedukačnom centre.

Dodáva, že nariadený súdny dohľad nad obžalovanou nesúvisel s jej negatívnym správaním ale bol nariadený v súvislosti so súdnym konaním o zverenie obžalovanej do výchovy matky.

Orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately nijako nekonal ani po zadržaní obvinenej a vznesení obvinenia, o čom bol upovedomený, a ani len nepodal návrh na vydanie neodkladného opatrenia, v ktorom by v rámci 24 hodinovej lehoty mohol súd v civilnom konaní rozhodnúť o umiestnení maloletej obvinenej v diagnostickom, resp. reedukačnom centre.

Orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, ktorého úlohou je dbať na dodržiavanie najlepšieho záujmu dieťaťa, však namiesto toho, aby vykonal, čo i len nejaké opatrenia v rámci svojich kompetencií, vo svojej správe pre okresný súd v súvislosti s rozhodovaním o väzbe obžalovanej vyjadril len ničím neodôvodnený názor, že „do uplynutia lehoty rozhodovania o väzbe maloletej V., nie je možné jej prípadnú väzbu nahradiť iným vhodným spôsobom“, pričom sa o to ani len nepokúsil.

Orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately nijako nekonal ani počas pobytu obžalovanej vo väzbe, kedy mal dať návrh na jej umiestnenie v reedukačnom centre súdom v rámci civilného konania, čím by dôvody väzby obžalovanej uvádzané okresným súdom pominuli.

Orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately tak urobil až po zrušení rozhodnutia o vzatí obžalovanej do väzby, jej prepustení na slobodu a jej dobrovoľnom nástupe do Reedukačného centra v Čerenčanoch, kedy alibisticky a už úplne zbytočne podal návrh na vydanie ochranného opatrenia, ktorým súd obžalovanú v Reedukačnom centre v Čerenčanoch napokon duplicitne umiestnil.

Nakoľko sa teda voči obžalovanej do spáchania predmetného skutku nevykonávali žiadne opatrenia v súvislosti s jej negatívnym správaním, je toho názoru, že nie je možné objektívne posúdiť, že na zabezpečenie účelu trestu je nevyhnutné uloženie trestu odňatia slobody, bez vyčkania na výsledky v súčasnosti prebiehajúcich ochranných, resp. výchovných opatrení.

Taktiež je toho názoru, že prvostupňový súd pri rozhodovaní o trestne nemal prihliadať na rozhodnutie o odložení skutku pre nedostatok veku, ktorého sa obžalovaná mala dopustiť ešte ako 13 ročná a teda ešte ako nie trestne zodpovedná, nakoľko toto rozhodnutie ešte samo o sebe neznamená, že obžalovaná sa v ňom uvedeného skutku aj skutočne dopustila, pričom o tom, či skutku sa dopustila konkrétna osoba, môže rozhodnúť jedine súd.

Pritom nie je možné v zmysle zásady zákazu „sebaobviňovania“ prihliadať ani na priznanie obžalovanej k tomuto skutku pri vypočutí ohľadom väzby na okresnom súde.

Čo sa týka spôsobu spáchania prečinu, ktorým prvostupňový súd taktiež odôvodňoval uloženie trestu odňatia slobody (s najvyššou pravdepodobnosťou v súvislosti so zaznamenaním priebehu prečinu na videozázname), si dovoľí tvrdiť, že každý útok dosahujúci intenzitu trestného činu je agresívny resp. sa javí až ako „brutálny“, pričom v opačnom prípade by sa malo jednať o priestupok.

Z uvedeného dôvodu je toho názoru, že bez ohľadu na to, ako sa spôsob spáchania predmetného prečinu môže na videozázname subjektívne javiť, je pri posudzovaní jeho závažnosti potrebné riadiť sa objektívne zistenými skutočnosťami, v tomto prípade, výsledkami znaleckého posudku.

Na základe uvedených skutočností je toho názoru, že účel trestu v zmysle § 97 ods. 1 Trestného zákona je v súčasnosti pri obžalovanej ml. V. Z. už naplnený jej umiestnením v reedukačnom centre a preto navrhuje aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 25.04.2018 sp. zn.: 2T/16/2018 v časti výroku o treste zrušil a v zmysle § 97 ods. 1 Trestného zákona, resp. § 101 ods. 1 Trestného zákona upustil od jej potrestania, resp. v zmysle § 99 písm. b) podmienčne upustil od jej potrestania.

Krajský súd na podklade podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil nasledovné.

Ml. V. Z. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.4.2018 urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinná zo spáchania žalovaného skutku. Následne okresný súd podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. rozhodol, že vyhlásenie obžalovanej ml. prijíma a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v

akom obžalovaná priznala spáchanie skutku sa nevykoná a preto na hlavnom pojednávaní vykonal iba dôkazy súvisiaci s výrokmí o treste a náhrade škody.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku teda postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy majúce význam pre rozhodnutie o treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanoveniami § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správnym skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd dostatočne vyložil, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenie a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o zámere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Prvostupňový súd zavinenie obžalovanej aj správne odôvodnil.

Správne a v súlade so zákonom zistený skutkový stav okresný súd aj správne posúdil, keď konanie obžalovanej správne kvalifikoval ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák., v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil so záverom okresného súdu, že obžalovaná spoločným konaním sa dopustila fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadla iného a čin spáchala závažnejším spôsobom konania - v prítomnosti skupiny osôb mladších ako osemnásť rokov.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovanej ohľadom výšky uloženého trestu krajský súd uvádza nasledovné:

Okresný súd nepostupoval vo veci správne a v súlade so zákonom, pokiaľ ml. V. Z. uložil podmienený trest odňatia slobody.

V súdnej veci boli splnené zákonné podmienky predpísané v ustanovení v § 99 písm.b) Tr. zák. pre upustenie od potrestania mladistvého.

Podľa tohto ustanovenia súd môže upustiť od potrestania mladistvého za prečin aj vtedy, ak sa voči mladistvému vykonáva ochranné opatrenie alebo výchovné opatrenie a na dosiahnutie účelu zákona nie je potrebné uloženie trestu.

Z uznesenia Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 27P/12/2018 zo dňa 21.3.2018 je zrejmé, že V. Z. bola odovzdaná Reedukačnému centru Čerenčany.

Z vyjadrenia svedkyne K. K., pracovníčky Reedukačného centra Čerenčany na verejnom zasadnutí krajského súdu je zrejmé, že ml. V. Z. počas celoročného pobytu v ich centre, čo sa týka správania veľmi napredovala, pedagogickí aj nepedagogickí pracovníci sú s ňou spokojní, a samotná ml. V. sa vyjadruje, že jej je ľúto, čo sa stalo a v živote sa takého konania nedopustí.

Obžalovaná ml. V. Z. ďalej uviedla, že jej je veľmi ľúto toho, čo sa stalo, chce dosiahnuť stredoškolské vzdelanie a zaradiť sa do normálneho života.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd v zmysle ust. § 321 ods. 1 písm. e) Tr. zák. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a u obžalovanej ml. V. Z. v zmysle § 99 písm. b) Tr. zák. upustil od jej potrestania.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd o odvolaní V. Šarköziovej rozhodol tak, ako bolo uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný